

Τιμή σε όλους τους Έλληνες ευεργέτες, που σε δύσκολες εποχές, στήριξαν την Ελλάδα

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Γεώργιος Ζαρίφης (1807-1884), Ευάγγελος, Αθανάσιος και Κωνσταντίνος Ζάπας, Ζωσιμάδες, Μαρίνος Κοριαλένιος (1830-1911), Ευθυμία Κουμουνδούρου (-1884), Γρηγόριος Μαρασλής (1831-1907), Ιωάννης Σισμανόγλου (1820-1894), Ανδρέας Συγγρός (1830-1899), Παναγής Χαροκόπος (1835-1911), Ευγένιος Ευγενίδης (1882-1954), Πρόδρομος Μποδοσάκης Αθανασιάδης (1890-1979), Αριστοτέλης Ωνάσης (1906-1988), Γιάννης Λάτσης (1910-2003), Σταύρος Νιάρχος (1909-1996). **Ανάμεσα σε αυτούς υπήρξαν και τρεις προσωπικότητες που διακρίθηκαν στην Ελληνική Παροικία της Αλεξάνδρειας.**

Αυτοί ήταν οι:

Εμμανουήλ Μπενάκης (1843-1929): Πολιτικός του 19ου και 20ού αιώνα από τη Σύρο. Εργάστηκε στην εταιρεία εμπορίας βάμβακος Χωρέμη στην Αλεξάνδρεια και παντρεύτηκε την κόρη του Χωρέμη. Χρημάτισε πρώτος Πρόεδρος του Επιμελητηρίου της Αλεξάνδρειας. Ήταν στενός φίλος του Βενιζέλου, με το κόμμα του οποίου εξελέγη, το 1910, βουλευτής. Χρίσθηκε Υπουργός Ναυτιλίας, Γεωργίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας. Το 1914 εξελέγη δήμαρχος Αθηνών. Μετά την ήττα του Ε. Βενιζέλου στις εκλογές, καταδιώχθηκε και βασανίστηκε. Το 1920 εξορίστηκε στο Παρίσι. Επέστρεψε λίγο αργότερα και πραγματοποίησε σημαντικές

δωρεές (Σχολή Νοσοκόμων Ερυθρού Σταυρού). Επίσης, ήταν ιδρυτικό μέλος του Κολλεγίου Αθηνών και του Συλλόγου Μερίμνης Αηλίκων. Ο γιος του, Αντώνης Μπενάκης (αδελφός της Πηνελόπης Δέλτα), βιομήχανος,

πολιτικός και ιδρυτής του Μουσείου Μπενάκη, πολέμησε κατά το «Μαύρο '97», ενώ ενίσχυσε τον Μακεδονικό Αγώνα και προσέφερε εθελοντικά τις υπηρεσίες του στους Βαλκανικούς Πολέμους. Διοίκησε τον

οικογενειακό εμπορικό οίκο ως το 1926 και διακρίθηκε για το φιλανθρωπικό του έργο. Το Μουσείο Μπενάκη, όνειρο ζωής του, άνοιξε τις πόρτες του στο κοινό στις 22 Απριλίου του 1931. Ο ίδιος πέθανε το 1954.

Βασίλειος Σιβιτανίδης (1830-1921):

Έμπορος που δραστηριοποιήθηκε στην Αλεξάνδρεια, συνέδραμε στην πολιτιστική και κοινωνική ανάπτυξη της παροικίας υποστηρίζοντας με δωρεές εκπαιδευτικά ιδρύματα και κοινωφελή σωματεία. Κληροδότησε στο ελληνικό κράτος αιγυπτιακά χρεόγραφα και λίρες, αξίας 3.000.000 χρυσών ελληνικών δραχμών. Το κληροδότημα χρησιμοποιήθηκε για την ίδρυση και συντήρηση Τεχνικής Σχολής. Η «Σιβιτανίδειος Σχολή Τεχνών και Επαγγελμάτων» ιδρύθηκε έξι χρόνια (1927) μετά το θάνατό του και λειτουργήσε το έτος 1929.

Μιχαήλ Τσσίτσας (1787-1856):

Έμπορος και ευεργέτης, με δραστηριότητα σε Αίγυπτο, Ιταλία και Μάλτα. Ενίσχυσε τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, εξαγόραζε αιχμαλώτους και ίδρυσε στην Αλεξάνδρεια νοσοκομείο, εκκλησία και σχολείο για τους Έλληνες, καθώς και την Τοσιτσαία σχολή. Στο Μέτσοβο κάθε χρόνο, όσο ζούσε έστελνε σημαντικά χρηματικά ποσά για την ανακούφιση των φτωχών. Στην Εθνική Γράπεζα κατέθεσε πάνω από 100.000 δραχμές για να πληρώνονται από τους τόκους στο Μέτσοβο δύο δάσκαλοι κάθε χρόνο. Στη Θεσσαλονίκη κληροδότησε αρκετά χρήματα για το εκεί ελληνικό σχολείο. Στην Αθήνα έκανε έργα οδοποιίας, και ενίσχυσε νοσοκομεία, το Αρσάκειο Παρθεναγωγείο και το Πανεπιστήμιο.

(Πηγή: <http://www.huffingtonpost.gr>)

